

ΤΙ ΧΡΟΝΟΙ!

Τί μεγάλοι χρόνοι! . . . στέκεται καὶ ἀπορεῖ...
στὸ Ταμεῖον μπαλεῖ δὲ Καλογρῆς.
καὶ ὅπως πάλι λέτε τῷ κακῷ ἡ γλώσσαις
θρίσκει μιλειόντα καὶ χιλιάδες τόσαις.

Τί μεγάλοι χρόνοι! . . . κλέπται ποιηταί,
τόσα δικτυλίδα, μέγαρα καὶ λούσαι,
τρέχουν Ἀστυνόμοι καὶ Ἀραχρίται
καὶ τὸ κόβει λάσπη κάθε κλέφτρα Μούσα.

Χρήματα κρυμμένα . . . μπόλικος παρᾶς . . .
ἀπορεῖ καὶ χάσκει κάθε φουκαρᾶς,
καὶ ὁ καθεὶς ἐλπίζει πῶς καμμὰ φορὰ
καὶ αὐτὸς θὰ κρύψῃ ἐθνικὸ παρᾶ.

Τί μεγάλοι χρόνοι! . . . τί παρᾶς ποῦ τρέχει! . . .
σήκω, Γρηγοράκη, καὶ κενπᾶ ἡ διάρα,
καὶ ὁ θεὸς παράδεις στὰ Ταμεῖα βρέχει
ὅπως στοὺς Ἐβραίους ἔβρεκε τὸ μάρα.

Χρήματα κρυμμένα μέσα στὸ συρτάρι
γιὰ μεγάλ' ἵδεα καὶ ἀγρωστο σκοπό,
καὶ ὁ βισιλεὺς μας δι' αὐτὸς ἔχαρη
καὶ γιὰ φρέσκο πῆγε εἰς τὸ μόνον ρεπό

Στὸ καλὸ καὶ πάλι μὲν χαρὰ γεμάτος,
δίχως μεν σχοτοῦρα πίνε τὸν καφέ,
καὶ ἀφοῦ εθρέθη θησαυρὸς στὸ κράτος
γρήγορα θὰ πάρης δεύτερο λουφέ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Τὸ δίκτυον τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ ἥγρευσε πολλὰς συμπικθείας ὑπὲρ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πλείστα δια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησσαν εἰς αὐτὸν ἐν οἷς οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἔξ ὅν μέλλει νὰ διέλθῃ ὁ σιδηροδρόμος, ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἀποτίνοντες ὁφειλόμενον φέρον. Λέγεται, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέταξε παραχρῆμα τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὁφειλομένου τούτου φέρον.

Μεταξὺ τῶν συγχρέντων τὸν κ. Πρωθυπουργὸν δήμων φέρεται καὶ ὁ τῶν Τροπαίων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐθὺς ὡς ἔμαθε τὸ γεγονός εἶναι βέβαιον, ὅτι εἶπε εἰς τινὰ τῶν φίλων του ἔρωτήσαντα διατί δὲν κοιμᾶται:

— Οὐκ ἔωσι με καθεύδειν τὰ ἐπὶ τοῦ δήμου Τροπαίων τοῦ Τρικούπη τρόπαια.

Καὶ ἡ γνώμη τοῦ δήμου Τροπαίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ σιδηροδρόμου ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα, διότι ἐκτὸς τῶν ἀλλιών διογράφεται καὶ ἀνὴρ εἰδικός, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Γέργος.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ ὄπλοφορίας. Ἀστυνομικὸς κλητήρα συναντεῖ φοιτητὴν τῆς Νομικῆς :

— Δὲν μου λές τι ἔχεις κάτω ἀπὸ τὸ παλτό σου;
— Τὸ εγχειρίδιον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.
— Σαῦ τὸ κατάσχω, διότι ἔπρεπε νὰ ξέρης, διότι ἀπαγορεύεται ἡ ὄπλοφορία.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἔξακολουθοῦσιν ὀκόμη αἱ ἔξελέγξεις καὶ παραδόσεις. Ἡ τοιαύτη βραδύτης φάνεται εἰς τινὰς ἀνεξήγητος, εἰς ἄλλους δικαὶος φυσικωτάτη, ἀφοῦ πρόκειται περὶ παρᾶ-θύσεως

Ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, νομίζομεν, ὅτι εὔκόλως δυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ ἀναφρανὲν ζήτημα τῆς ἀποκετρώσεως. Πρὸς ὑποστήριξιν λοιπὸν τῶν ἀποκεντρικῶν ἀρχῶν πρόκειται νὰ συστηθῇ σύλλογος, διτις καθ' ἄμεση δὲν θὰ κάμη τίποτε, ἐὰν δὲν ἔκλεξῃ πρόεδρον τὸν κ. Κέρερο καὶ δὲν ἔνοικισῃ κατάστημα εἰς μέρος ἀποκεντρων.

Καὶ μία ἐρώτησις :

‘Εὰν δὲ κ. Κέντρος διωρίζετο ταμίας δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ λέγηται αὐτοδικίως κενεγειάδε;

‘Η Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ ἀγορά μας, καθ' ἡ ἔγραφεν ἐφημερίς τις, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἡσθάνθησαν τὴν Ἑλλειψιν πεντακοσιοδράχμων καὶ εὔκόλως ἔχηγγήθη τοῦτο μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἔξ ἔκατον μισούριων. Θέλων νὰ εἴμαι εἰλικρινὴς ἔγώ δικολογῶ, διτις τὴν Ἑλλειψιν ταύτην ἔχω κισθενθῆ πολὺ πρότερον.

Φαίνεται, ὅτι οἱ κατὰ τὴν προσεχῆ Ολυμπιακῆν ἔκθεσιν προκηρυχθέντες ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Οἱ μαθηταὶ δὲν τῶν Γυμνασίων ἡρέσαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀσκούμενοι εἰς τὴν «Λιθοδολίαν καθ' ὃν ἔκαστος τρόπον εἴθισται» ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Αρεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εύσφεστον, διότι ἔθραυσθησαν δύο κεφαλαί.

‘Ο κ. Μανσόλικς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἀγῶνοδικῶν, ὅτι θὰ λέσῃ μέρος εἰς τὸν τρίτον ἀγῶνα ἡτοι εἰς τὸν «δρόμον μετ' ἐμποδίων». Τὸ γέρας θεωρεῖται βέβαιον.

Λαμπρὸν γεῦμα παρέθετο ἐν τῷ ἔξοχωκῷ αὐτοῦ κτήματι ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Σόλων εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ τοὺς συναδέλφους του. ‘Ολοι ἀνεχώρησαν καταγοπτευμένοι ἀνακράζοντες : Σόλων! Σόλων! Σόλων!

Κατέ τὴν μουσικὴν συναυλίαν τοῦ μικροῦ Ζούκη :

— Τί κομμάτι εἶναι αὐτό, μπαμπά;
— Τοῦ Σοπέν.
— Γιατὶ τὸν λένε Σοπέν, μπαμπά;
— Γιὰ νὰ σωπαΐρης.